

226

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1960 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 18 ust. 2, 4 i 7 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 4 dodaje się nowe §§ 4a, 4b, 4c, 4d, 4e, 4f w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy otrzymują dodatek za nieprzerwany czas pracy w zależności od stażu pracy w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” po dniu 22 lipca 1944 r.

2. Do stażu pracy uprawniającego do dodatku za nieprzerwany czas pracy wlicza się ponadto z uwzględnieniem daty określonej w ust. 1:

- 1) czas pracy w Ministerstwie Łączności oraz w jednostkach, których działalność została włączona do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.
- 2) czas pracy w służbie łączności za granicą pracowników, którzy w ramach repatriacji powrócili do kraju,
- 3) czas pracy w organizacjach partyjnych i związkowych,
- 4) czas pracy, zaliczalny do wysługi lat na podstawie szczególnych przepisów prawnych,
- 5) czas urlopu bezpłatnego w granicach nie przekraczających dwóch lat, udzielonego pracownikowi państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” w związku z czasowym pełnieniem pracy w innych jednostkach organizacyjnych wchodzących w skład resortu łączności; zasady wliczania do

stażu pracy czasu innych urlopów bezpłatnych ustalił Minister Łączności w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

3. Nie wlicza się do stażu pracy uprawniającego do przyznania dodatku za nieprzerwany czas pracy czasu zawieszenia w służbie, jeżeli postępowanie karne lub dyscyplinarne zakończyło się ukaraniem pracownika.

§ 4b. 1. Pracownik, z którym po dniu 30 września 1960 r. rozwiązano stosunek pracy i z którym następnie zawarto stosunek pracy, traci prawo do zaliczenia przepracowanego uprzednio czasu pracy w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do stażu pracy.

2. Za rozwiązanie stosunku pracy w rozumieniu ust. 1 nie uważa się przejścia do pracy w Ministerstwie Łączności, w organizacjach partyjnych i związkowych oraz uzyskania urlopu bezpłatnego, którego czas trwania wlicza się do stażu pracy w myśl przepisów § 4a ust. 2, pkt 5.

3. Okres pracy, o którym jest mowa w ust. 1, może być zaliczony do stażu pracy uzasadniającego przyznanie dodatku za nieprzerwany czas pracy za zgodą Ministra Łączności.

§ 4c. 1. Dodatek za nieprzerwany czas pracy wynosi po 5 latach służby 5%, po 10 latach 10%, po 15 latach 15% rocznego uposażenia zasadniczego, przysługującego pracownikowi w okresie od 1 października jednego roku do 30 września roku następnego.

2. Dodatek za nieprzerwany czas pracy nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

§ 4d. 1. Dodatek za nieprzerwany czas pracy przysługuje pracownikowi, który w dniu 30 września spełnia warunki wymagane do jego uzyskania.

2. Dodatek płatny jest raz w roku w dniu 18 października.
- § 4e. 1. Dodatek za nieprzerwany czas pracy przyznaje się pod warunkiem nienaganej pracy.
2. Pracownikowi, który w roku poprzedzającym wypłatę dodatku, opuścił pracę bez usprawiedliwienia, przyznaje się dodatek za nieprzerwany czas pracy zmniejszony:
- 1) za jeden opuszczony dzień — o 25%
  - 2) za dwa opuszczone dni — o 50%
3. Pracownikowi, który w roku poprzedzającym wypłatę dodatku za nieprzerwany czas pracy opuścił bez usprawiedliwienia więcej niż dwa dni pracy, dodatek ten nie przysługuje.
4. Dodatek za nieprzerwany czas pracy nie może być przyznany pracownikowi ukaranemu w drodze postępowania karnego lub dyscyplinarnego w ciągu roku poprzedzającego wypłatę.
- § 4f. 1. Pracownikowi, z którym został rozwiązany stosunek pracy przed dniem 18 października, a który w roku poprzedzającym tę datę pozostawał w stosunku pracy co najmniej przez okres 3 miesięcy, przyznaje się dodatek za nieprzerwany czas pracy w wysokości proporcjonalnej do czasu trwania stosunku pracy w danym roku z wyjątkiem przypadków:
- 1) gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło na wniosek pracownika,
  - 2) gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn uzasadniających zwolnienie pracownika z pracy bez wypowiedzenia.
2. Wypłata dodatku za nieprzerwany czas pracy obliczonego w sposób podany w ust. 1 powinna nastąpić w ostatnim dniu trwania stosunku pracy.”:
- 2) § 23 otrzymuje brzmienie:
- „§ 23. 1. Pozostają w mocy dotychczasowe uprawnienia pracowników służby ruchu telekomunikacyjnego do dodatku za wysługę lat, z tym że jeżeli dodatek ten jest niższy niż dodatek określony w § 4c — to pracownikom przysługuje wyrównanie do wysokości dodatku przewidzianego w § 4c. Wypłata wyrównania następuje w terminie przewidzianym w § 4d.
2. Do pracowników wymienionych w ust. 1 mają zastosowanie przepisy §§ 4a, 4b i 4e.”.
- § 2. Pierwsza wypłata dodatku za nieprzerwany czas pracy nastąpi w dniu 18 października 1960 r.
- § 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrowi Łączności.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz